

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

35.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 5-го Мая — 1838 — Wilno. Wtorek. 5-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

29-го ч. прошлаго Апрѣля скончался *Андрей Снядецкій*. После болѣзни продолжавшейся нѣскольکو мѣсцевъ, онъ умеръ какъ истинный мудрецъ и Христіанинъ. Весь городъ опечаленъ этою потерою и вся страна раздвѣляетъ печаль объ немъ. Скорбятъ родственники, друзья, знакомые. Всѣхъ болѣе сожальютъ объ немъ учащіяся. Позднее потомство не перестанетъ съ благодарностію воспоминать заслуги его человечеству и наукамъ. Отъ свѣдущихъ болѣе, ожидаемъ описанія столь полезной его жизни. — Сегодня въ 6 час. вечера, брѣнные останки перенесены будутъ въ церковь Св. Іоана, а завтра совершенно тамъ будетъ траурное молебствіе.

Санктпетербургъ, 26-го Апрѣля.

Въ прошедшій Четвертокъ, 21 го Апрѣля, въ Высочайшій торжественный день Тезоименитства Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы и Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны **АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ**, совершена была, въ Императорскомъ Эрмитажѣ, Божественная Литургія въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы, и Ихъ Императорскихъ Высочествъ Государя Наслѣдника Цесаревича, Государя Великаго Кнзя **МИХАИЛА НАВЛОВИЧА**, Государыни Великой Княгини **ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ**, и Великихъ Князей **МАРИИ НИКОЛАЕВНЫ**, **ОЛЬГИ НИКОЛАЕВНЫ**, **АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ** и **МАРИИ МИХАИЛОЗНЫ**, и Его Свѣтлости Принца *Петра Ольденбургскаго*. Члены Государственнаго Совѣта, Министры, Сенаторы, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота и Придворныя Особы обоого пола присутствовали при совершеніи службы, по окончаніи коей Члены Правительствующаго Синода имѣли счастье приносить поздравленія Государю Императору и Государыни Императрицѣ.

Особы Дипломатическаго Корпуса, по окончаніи Литургіи, представлялись Ея Императорскому Величеству въ Мальмезонской залѣ.

За тѣмъ, въ Итальянской залѣ, дамы удостоились быть допущенными къ рукѣ Государыни Императрицы.

Вмѣстѣ съ Дипломатическимъ Корпусомъ, представлялись Ихъ Императорскимъ Величествомъ, первый Секретарь Прусскаго Посольства, Баронъ *Шлейницъ*, и Капитанъ Королевской Шведской службы, *Г. Анрепъ*.

Вечеромъ былъ большой балъ въ Императорскомъ Эрмитажѣ. Городъ былъ иллюминированъ. (*J. de St. P.*)

Высочайшая Грамота.

Управляющему Виленскою Римско - Католическою Епархіею, Епископу *Андрею Клонгевигу*.

Взирая съ особеннымъ вниманіемъ и благоволеніемъ на постоянно-усердные труды ваши, какъ по управленію Епархіи Виленской, такъ и по устройству Римско-Католической Духовной Академіи, Всѣмъ

ВІАДОМОСЦИ КРАЈОВЕ.

Вильно.

Въ днѣ 29-мъ зeszтго Квѣтня закончилъ жизнь *Једрzej Sniadecki*. Умартъ по нѣсколькимъ мѣсяцамъ цѣрпѣнїахъ, какъ правдзївѣ мѣдрзѣцъ и Хрїсїетанїн. Смутек огарнатъ мїаство цѣле. Краї го подїзїла. Опѣакуїа famїlїа, прїязїаїеле, знaїомї. Залъ нaїmocнїеїsz, v выдaїe сїа на осїероцонѣхъ учнїахъ. Заслугъ же, o дла лудzкоїсї и наукъ познa потomноїсї розвaїаацъ и z вдzїeчнocїaїа uwїelїbїaацъ nїe прїeїstaнїe. Od swїadomїszcїchъ oцeкaїeмы опису ѣго жїzцїa, такъ позытeчнeгo. — Dzїs o godzїnїe 6-teї wїeczorem, oтbѣdzїe сїа прїeїsїeнїe zwїokъ do koїсїoїa S. Jana, a jutro oтpawї sїа naboїeїsztwo жaтoбнe.

Санкт-Петербургъ, 26-го Квѣтня.

Во Четвертъ, 21 б. м. въ рoчнїcїe Wысокихъ Іmїенїнъ **НАЈЈАСНѢЙШЕЈ** Цесарзoвeї **ЈЕЈ** Моїсїи и **Вїелїкїеї** Хїeїzнїцкїеї **АЛЕКСАНДРЫ** **НИКОЛАЕВНЫ** oтbытa сїа въ **ЦЕСАРСКИМ** Ермїтажѣ, Мszа uрoчїzстa въ oбeчнocїї **НАЈЈАСНѢЙШЕЈ** **РАЊСТВА** Цесарzа **ЈЕГО** Моїсїи и **ЦЕСАРЗOВEЈ** **ЈЕЈ** Моїсїи и **ІCH** **ЦЕСАРСКИХЪ** **ВЫСОКОїСї** **НАСТѢПЦУ** **ЦЕСАРЗEWИЦA**, **ВїELKIEГO** Хїeїzнїцїа **МїCHAŁA** **PAWŁOWИЦA**, **ВїELKIEГO** Хїeїzнїцкїeї **МАРЫ** **НИКОЛАЕВНЫ**, **ОЛГї** **НИКОЛАЕВНЫ**, **АЛЕКСАНДРЫ** **НИКОЛАЕВНЫ**, **МАРЫ** **МїCHAJŁOWНЫ** и **Јaїсїe** **Оswїeчoнeгo** Хїeїzнїцїа **ЈЕГО** Моїсїи *Петра Ольденбургскаго*. Члoнkoвїe Рaды **РАЊСТВА**, **Мїнїстpовїe**, **Сенaтopовїe**, **Јeнepaлoвїe** и **Офїцepовїe** **Гвaрдїи** и **woїскъ** **лїнїoвoгo**, **лaдoвoгo** и **мoрскїхъ**, **урzѣднїcї** **Двopу** и **знaкoмїтsz** **Осoбы** пѣcї oбoїeї, u **Двopу** **прїeнтowaнe**, **знaїдoвaтy** сїа на тeї uрoчїzстoїсї, по ктoрeї Члoнkoвїe **НАЈЈAСНѢЙШЕГO** **Снoдy** склaдaлї **пoвїнszowaнїa** **НАЈЈAСНѢЙШЕМУ** **ЦЕСАРСТВУ** **ІCH** Моїсїи.

По Мszы **НАЈЈAСНѢЙШЕГO** **РАЊСТВА** прїїzмoвaлї Члoнkoвo **Сїaтa** **Дїплoмaтїczнeгo** въ гaлeрїї зwaнeї **Мaлmaїson**.

Нaстѣпнїe, въ сaлї зwaнeї **Вїoлскa**, дамы бyлї прїїzпущeнo до ucaтoвaнїa рѣкї **НАЈЈAСНѢЙШЕЈ** **ЦЕСАРЗOВEЈ**.

Пoдчeїsъ прїїzмoвaнїa Члoнkoвo **Сїaтa** **Дїплoмaтїczнeгo**, **Baroн** **de Schleinitz**, пїepвszї **Секрeтapz** **Пoсeїлszтвa** **Пpусскїeгo** и *d'Anrep*, **Капїтaн** **службї** **Крoїa** **ЈЕГО** Моїсїи **Сzwecїи** и **Нopвeгїи**, мїeлї **зaсчїzт** бyдїz прїeдстaвїaнeмї **НАЈЈAСНѢЙШЕМУ** **РАЊСТВУ**.

Вїeчeрoмъ бyлъ бaлъ **вїeлїкї**, въ **ЦЕСАРСКИМ** Ермїтажѣ. Мїaстo бyлo oswїeчoнe. (*J. de St. P.*)

НАУВЫІШЫ ДІПЛОМАТ.

Зarzѣдzаїeцeму **Вїлeнскa** **Рїzмскo-Кaтoлїцкa** **Дїeцeзїa**, **Бїскупoвї** **Андрзeїoвї** *Клaгїewїczowї*.

Пoглaдzаїaцъ зe **сzчeгoїлнa** **uwagа** и **zadowolenїem** на **стaлe** **гoлїe** **пpac**e **wasz**e, **тaк** въ **zawїaduwaнїu** **Дїeцeзїa** **Вїлeнскa**, **якo** и въ **урzѣдзeнїu** **Акaдeмїи** **Духoвнeї** **Рїzмскo-Кaтoлїцкїeї**, **НАїmїoсїcїwїeї** **пoлїczaмy** **wasz** **w**

милостивѣйше сопричисляемъ васъ къ *Ордену Св. Равноапостольнаго Князя Владимира 2-й степени*, коего знаки, при семь препровождаемые, Повелѣваемъ вамъ возложить на себя и носить по установленію.

Пребываемъ Императорскою Нашею милостію къ вамъ благосклонны.

На подлинной Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

Въ Санктпетербургѣ.
31-го Марта, 1838 года.

НИКОЛАИ.

— Высочайшею Грамотою отъ 31 Марта, председательствующій въ Римско-Католической Духовной Коллегіи, Епископъ Игнатій Павловскій, Всемилоостивѣйше сопричисленъ къ *Императорскому и Царскому Ордену Крѣпко Ора.*

— Предсѣдателю Департамента Законовъ Государственнаго Совѣта, Генераль-Адъютанту, Генералу отъ Кавалеріи Графу *Васильчикову*, (9 Апрѣля) Всемилоостивѣйше повелѣно быть Предсѣдателемъ Государственнаго Совѣта.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 10 Апрѣля, назначаются: Начальникъ 2-й Драгунской дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Граббе 1-й*, Командующимъ войсками на Кавказской линіи и въ Черноморіи и Областнымъ Начальникомъ Кавказской Области, съ состояніемъ по Кавалеріи. Начальникъ Штаба 1-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, Генераль-Лейтенантъ *Задонскій*, Начальникомъ же Штаба Инспектора всей Поселенной Кавалеріи, Командиръ 1-й бригады 1-й Драгунской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Монтрезоръ*, Командующимъ 2-ю Драгунскою дивизіею. Командиръ Драгунскаго Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА полка, Полковникъ *Броневскій 2-й*, Исправляющимъ должность Начальника Штаба 1-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, съ состояніемъ по Кавалеріи. Дежурный Штабъ-Офицеръ Своднаго Кавалерійскаго Корпуса, Лейбъ-Гвардіи Драгунскаго полка Полковникъ *Щербинскій 2-й*, Исправляющимъ должность Начальника Штаба сего же Корпуса, съ состояніемъ по Кавалеріи. Командиръ Азовскаго пѣхотнаго полка, Генераль-Маіоръ *Шрейберъ*, Командиромъ 2-й бригады 22-й Пѣхотной дивизіи, съ состояніемъ по Арміи. Гренадерскаго Императора Франца 1-го полка Полковникъ *Ниппа*, Командиромъ 1-го Учебнаго Карabinернаго полка.

Тѣмъ же Приказомъ, умершій, Командовавшій войсками на Кавказской линіи и въ Черноморіи и Областной Начальникъ Кавказской Области, Генераль-Лейтенантъ *Вельяминовъ 2-й*, исключается изъ списковъ. (Р. И.)

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 17 Апрѣля, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ назначается Шефомъ Павлоградскаго Гусарскаго и Курляндскаго Уланскаго полковъ, конемъ и называться впредъ: первому — Гусарскимъ Его Императорскаго Высочества, Наслѣдника Цесаревича полкомъ, а послѣднему — Уланскимъ Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича полкомъ. (Р. И.)

Высочайше подтвержденная Его Императорскимъ Величествомъ записка Государыни Императрицы о составѣ Совѣта Харьковскаго Института Благородныхъ дѣвицъ.

Устава Харьковскаго Института Благородныхъ дѣвицъ §§ 1 и 2 постановлено, чтобы Совѣту онаго состоять: изъ Предсѣдателя и трехъ Членовъ по выбору Дворянства и въ случаѣ выбытія коного либо изъ нихъ, Дворянству предоставлено избирать другихъ. Такимъ выборомъ назначались въ Предсѣдателя Совѣта и Харьковскіе Гражданскіе Губернаторы. По случаю перемѣщенія бывшаго Харьковскаго Гражданскаго Губернатора и Предсѣдателя Совѣта Института, Князь Трубецкаго, Исправляющій должность Черниговскаго, Полтавскаго и Харьковскаго Генераль-Губернатора, Генераль-Адъютантъ Графъ Строгоновъ, поставляя на видъ неудобства, сопряженныя съ существующимъ нынѣ порядкомъ, представляетъ о соображеніи состава Совѣта Харьковскаго Института съ составомъ Совѣтовъ другихъ находящихся подъ Моимъ покровительствомъ Институтамъ, какъ то: Полтавскаго, Кіевскаго, Бѣлостокскаго. Находя представленіе Генераль-Адъютанта Графа Строгонова весьма основательнымъ, Я испрашиваю Высочайшее Вашего Императорскаго Величества соизволеніе на слѣдующія дополненія къ уставу Харьковскаго Института:

1-е. Совѣтъ Харьковскаго Института Благородныхъ дѣвицъ, подъ Предсѣдательствомъ Черниговскаго, Полтавскаго и Харьковскаго Генераль-Губернатора состоять: изъ Харьковскаго Гражданскаго Губернатора, Харьковскаго Губернскаго Предводителя

почетъ Кавалеровъ *Ордену Святого, Апостоломъ равнаго, Хіаггегца Влодзимierzа, второј классы*, которого знаки przy niniejszymъ przyłączone, rozkazujemy вамъ włożyć на siebie i nosić wedle ustaw.

Zostajemy CESARSKĄ łaską NASZĄ ku вамъ przychylni. Na autentyku Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

S. Petersburg,
31-go Marca, 1838 r.

НИКОЛАУ.

— Przez Najwyższy Dyplomata 31-go Marca, Prezydujący w Rzymsko-Katolickim Collegium Duchownem, Biskup Ignacy Pawłowski, Najłaskawiej policzony do *Cesarского i Królewskiego Orderu Orła Białego.*

— Przez Ukaz CESARSKI do Rady Państwa, z d. 9 b. m. Prezes Departamentu Praw w Radzie Państwa, Jenerał-Adjutant, Jenerał jazdy, Hrabia *Wasilczykow*, mianowany Prezydentem Rady Państwa.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny pod dniem 10 Kwietnia, назначени: Naczelnik 2-ej dywizyi Dragonów, Jenerał-Porucznik, *Grabbe 1-szy*, Dowodzącym wojskami na linii Kaukaskiej i na brzegach Czarnego morza i Obwodowym naczelnikiem Obwodu Kaukaskiego, z liczeniem się w Kawaleryi. Naczelnik Sztabu 1-go Korpusu Kawaleryi Odwodowej, Jenerał-Porucznik *Zadoński*, Naczelnikiem Sztabu Inspektora całej Kawaleryi osiedlonej. Dowódca 1-szej Brygady 1-jej dywizyi Dragonów, Jenerał-Major *Montrezor*, Dowodzącym 2-gą dywizyją Dragonów. Dowódca Półku Dragonów Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO ХІАГГЕЦА MICHAŁA PAWŁOWICZA, Półkownik *Broniewski 2-gi*, Sprawującym obowiązek Naczelnika Sztabu 1-go Korpusu Kawaleryi Odwodowej, z liczeniem się w Kawaleryi. Deżurny Sztab's Oficer połączonego Korpusu Kawaleryi, Półkownik Dragonіskiego półku Gwardyi *Szczerbinski 2-gi*, sprawującym obowiązek Naczelnika Sztabu tegoż Korpusu, z liczeniem się w Kawaleryi. Dowódca Azowskiego półku piechoty, Jenerał-Major *Schreiber*, Dowódzą 2-jej Brygady 22-jej dywizyi piechoty, z liczeniem się w Armii. Półkownik półku Grenadyerów Cesarza Franciszka I-go *Nippa*, Dowódzą 1-go Uczebnego półku Karabinierów.

Przez tenże Rozkaz Dzienny, zmarły, Dowodzący wojskami na linii Kaukaskiej i brzegach Czarnego morza i Obwodowy Naczelnik obwodu Kaukaskiego, Jenerał-Porucznik *W eljaminow 2-gi*, wykreśla się z listy rang. (R. In)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny pod dniem 17-m Kwietnia, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ NASTĘPCA CESARZEWICZ mianowany Szefem Pawłogradzkiego półku Huzarów i Kurlandzkiego półku Ułanów, które mają się odtąd nazywać: pierwszy — półkiem Huzarów Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZA, a ostatni — półkiem Ułanów Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZA.

NAJWYŻEJ UTWIERDZONA PRZEZ JEGO CESARSKĄ MOŚĆ ZAPISKA CESARZOWEJ JEJ MOŚCI O SKŁADZIE RADY CHARKOWSKIEGO INSTYTUTU SZLACHTNYCH PANIEN.

Przez §§ 1 i 2-gi Ustawy Charkowskiego Instytutu Szlchetnych Panien postanowiono, ażeby się Rada jego składała: z Prezydenta i trzech Członków z wyboru Dworzanstwa, a w razie wybycia kogokolwiek z nich, zostawiono Dworzaństwu obierać innych. Przez ten wybor назначани были на Prezydentów Rady i Charkowscy Cywilni Gubernatorowie. Z powodu przeniesienia byłego Charkowskiego Cywilnego Gubernatora i Prezydenta Rady Instytutu, Хіаггегца Trubeckiego, Sprawującym obowiązek Czernihowskiego, Połtawskiego i Charkowskiego Jenerał Gubernatora, Jenerał-Adjutant Hrabia Strogonow, wykazując niedogodności, z istniejącym teraz porządkiem połączone, przedstawia o porównaniu składu Rady Instytutu Charkowskiego ze składem Rad innych, zostających pod Moją opieką Instytutów, jako to: Połtawskiego, Kijowskiego, Białostockiego. Znajdując przedstawienie Jenerał-Adjutanta Hrabiego Strogonowa nader gruntownem, proszę o Najwyższe WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenie na następujące dopełnienia do Ustawy Instytutu Charkowskiego:

1) Rada Charkowskiego Instytutu Szlchetnych Panien, pod Prezydencją Czernihowskiego, Połtawskiego i Charkowskiego Jenerał-Gubernatora, składa się: z Charkowskiego Cywilnego Gubernatora, Charkowskiego Marszłka Dworzaństwa, albo sprawującego jego obo-

Дворянства или исправляющего его должность, двухъ Членовъ, управляющихъ хозяйственною и учебною частями по Моему назначенію и двухъ Членовъ для совѣщаній по выбору Дворянства Харьковской губерніи.

2-е. Въмѣстѣ съ Членами для совѣщаній должны быть избраны два кандидата для занятія мѣста Членовъ въ случаѣ ихъ выбытія или отпуску. Какъ Члены такъ и кандидаты избираются изъ дворянъ, служащихъ по выборамъ въ самомъ городѣ Харьковѣ и выборы сей производятся каждое трехлѣтіе при возобновленіи общихъ дворянскихъ выборовъ.

3-е. Въ случаѣ отсутствія Предсѣдателя Совѣта, должность сію исправляетъ Гражданскій Губернаторъ. На подлинной Ихъ Императорскими Величествами написано:

ALEXANDRA.

Согласенъ съ предположеніемъ ВАШЕГО ВЕЛИЧЕСТВА.

NIKOLAÏ.

С. Петербургъ.
3-го Февраля 1838 года.

(Спб. В.)

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, объ усиленіи денежныхъ средствъ Археологической Комиссіи, Высочайше разрѣшилъ: для безостановочнаго продолженія дѣятельности сей Комиссіи, отдалить въ ея распоряженіе, въ теченіе будущихъ 1838 и 1839 годовъ, до пятидесяти тысячъ рублей изъ хозяйственныхъ суммъ Департамента Народнаго Просвѣщенія.

— По Именному Его Императорскаго Величества Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ 25 день минувшаго Марта за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, въ которомъ изображено:

„Доходящія до насъ свѣдѣнія обнаруживаютъ, что на нѣкоторыхъ частяхъ Западной границы и на берегахъ Курляндіи усиливаются покушенія контрабандировъ; что оныя отживаются даже на насильственные дѣйствія, сопряженные со смертоубійствами, и что распорядители по симъ преступнымъ дѣйствіямъ, развращая казенныхъ и владѣльческихъ крестьянъ и разнаго званія людей, увлекаютъ ихъ къ водворенію контрабанды вооруженною рукою. Убѣдясь въ необходимости положить преграду такому безпорядку, дабы они еще болѣе не распространялись ко вреду всякаго благоустройства въ пограничныхъ мѣстахъ, Мы признали нужнымъ усилить на нѣкоторое время существующія законоположенія и мѣры противъ контрабанды, и въ слѣдствіе того Повелѣваемъ:

„1) Законныя правила о семиверстной пограничной чертѣ всей западной сухопутной границы, распространить на разстояніе до 30 ти верстъ по сухопутной западной границѣ Виленской и Курляндской губерній, равно и по морскому берегу сей послѣдней губерніи, отъ границы съ Пруссіею до Мыса Домеснеса, съ тѣмъ, чтобы главныя мѣстныя начальства немедленно сдѣлали расписаніе всемъ тѣмъ городамъ, мѣстечкамъ, селеніямъ и прочимъ мѣстамъ жительства, кои должны служить границею новой черты, и такое расписаніе представить, чрезъ Министра Финансовъ, въ Правительствующій Сенатъ для опубликованія.

„2) Въ безъ изыятія дѣла о контрабандѣ, задержанной въ пространствѣ сей новой 30-ти верстной черты, включая и мѣста, на самой сей чертѣ находящіяся, рѣшать на основаніи законоположеній, о семиверстной чертѣ изданныхъ.

„3) Всѣхъ тѣхъ казенныхъ и владѣльческихъ крестьянъ, а равно Евреевъ, западныхъ дворянъ и разночинцевъ, кои въ означенной чертѣ будутъ обвинены въ потворствѣ насильственнымъ дѣйствіямъ контрабандировъ, при провозѣ контрабанды чрезъ границу, или во время нахождения оной въ транспортныхъ или складахъ, хотя бы они и не участвовали лично въ самыхъ насиліяхъ, отсылать въ арестантскія роты, на общемъ основаніи, на время, по усмотрѣнію судебныхъ мѣстъ.

„4) Всемъ завѣдывающимъ казенными и частными имѣніями и особенно дворовыми управленіями или экономіямъ, въ означенной 30-ти верстной чертѣ, вмѣнить въ непремѣнную обязанность: а) всѣхъ людей, подозрѣваемыхъ въ контрабандѣ, имѣть подъ строгимъ надзоромъ, и по мѣрѣ возможности удалять за пограничную черту; б) оказывать всякое зависящее отъ нихъ содѣйствіе, подавая немедленную помощь чиновникамъ и пограничной стражѣ въ случаѣ насилій, въ предъидущемъ пунктѣ означенныхъ, и не только не укрывать участвовавшихъ, или подозреваемыхъ въ оныхъ людей, ни во время производства изслѣдованія, ни по окончаніи онаго, особенно же удалившихся временно изъ своихъ жилищъ или за границу, дабы возвратясь потомъ въ свои до-

вишекъ, з двѣхъ Членовъ, zarządzających wydziałami gospodarskim i edukacyjnym z Moejego naznaczenia i dwóch Członków dla narad z wyboru Dworzaństwa Gubernii Charkowskiej.

2) Razem z Członkami dla narad powinni być wybrani dwaj kandydaci dla zajęcia miejsca Członków wrazie ich wybycia albo urlopu. Tak Członkowie, jako i Kandydaci obierać się mają z dworzau, którzy służyli z wyborów w samém mieście Charkowie i wybor ten odbywa się co trzy lata w czasie odnowienia ogólnych wyborów dworzańskich.

3) W razie nieobecności Prezydenta Rady, obowiązek ten sprawuje Cywilny Gubernator.

Na autentytu przez Ich CESARSKIE MOŚCI napisano:

ALEXANDRA.

Zgadzam się na podanie WASZEJ CESARSKIEJ MOŚCI

NIKOLAÏ.

S. Petersburg.

3-go Lutego 1838 roku.

(G. S. P.)

CESARZ JEJEGO MOŚĆ, po najuniżeńszém przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, o powiększenie pieniężnych środków Kommissji Archeograficznej, Najwyżej dozwolił raczyć: dla nieustannego odbywania działań tej Kommissji, oddzielić do jej rozporządzenia, w biegu przyszłych lat 1838 i 1839, do pięćdziesięciu tysięcy rubli z ekonomicznych summ Departamentu Narodowego Oświecenia.

— Podług Imiennego JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI Najwyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi w dniu 25-m zeszłego Marca z Własnoręcznym JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, w którym wyrażono:

„Dochodzące do Nas wiadomości okazują, że na niektórych częściach Zachodniej granicy i na brzegach Kurlandyi wzrastają usiłowania kontrabandyistów; że się nawet odważają na działania przemocą, połączone z zabójstwem, i że rozrządciele tych występnych działań, gorsząc włóścian skarbowych i obywatelskich, tudzież ludzi różnego stanu, pobudzają ich do wprowadzania kontrabandy ręką zbrojną. Przekonawszy się o konieczności przecięcia tych nieporządków, żeby się jeszcze bardziej nie rozszerzyły ze szkodą wszelkiego dobrego porządku w miejscach pogranicznych, Uznaliśmy za potrzebną obostrzyć na czas niejaki istniejące prawa i środki przeciwko kontrabandy, i na skutek tego Rozkazujemy:

„1) Ustanowione prawidła o siedmio-wiorstowej linii pogranicznej całej Zachodniej granicy lądowej, rozciągnąć na odległość do 30-tu wiorst lądową granicą Zachodnią Gubernij Wileńskiej i Kurlandzkiej, również i morskimi brzegiem tej ostatniej Gubernii od granicy z Prussami do przylądka Domesnesa, z zastrzeżeniem, ażeby Główne Władze miejscowe uczyniły niezwłocznie rozpisanie wszystkich tych miast, miasteczek, wsi i innych miejsc zamieszkania, które powinny służyć za granicę nowej linii, i to rozpisanie przedstawić przez Ministra Skarbu, do Rządzącego Senatowi dla opublikowania.

„2) Wszystkie bez wyjątku sprawy o kontrabandzie, zatrzymanej w przestrzeni tej nowej linii trzydziesto-wiorstowej, łącząc w to i miejsca, na samej tej linii znajdujące się, rozstrzygać na podstawie ustaw, o siedmiowiorstowej linii wydanych.

„3) Wszystkich tych włóścian skarbowych i obywatelskich, również żydów, zachodnich jednodworców i różnocyńców, którzy na pomienionej linii nowej będą przekonani o dopomaganiu gwałtownym działaniom kontrabandyistów, w czasie przewożenia kontrabandy przez granicę, albo w czasie znajdowania się jej w transportach albo składach, chociażby osobiście nie uczestniczyli w samym użyciu siły, odsyłać do rot aresztantskich, na powszechnej podstawie, na czas podług uwagi miejsc sądowych.

„4) Wszystkim zawiadującym skarbowemi i prywatnemi majątkami, a szczególnie dwornym administracyom czyli ekonomiom, w pomienionym zakresie 30 wiorstowym przepisać za nieodmienny obowiązek: a) wszystkich ludzi, podejrzanych o kontrabandę, mieć pod ścisłym nadzorem i w miarę możności oddalać za pograniczną linią; b) okazać wszelkie zależące od siebie współdziałanie, dając niezwłoczną pomoc urzędnikom i straży pogranicznej w razie gwałtów, w poprzedzającym punkcie pomienionych, i nie tylko nie ukrywać uczestniczących, albo podejrzanych o nie ludzi, ani w czasie czynienia śledztwa, ani po jego ukończeniu, szczególnie zaś tych, którzy się czasowie oddalili ze swych mieszkań za granicę, ażeby powróciwszy potem do swych domów, nie mogli znowu zajmować się tym przeciwnym

мы, не могли опять заниматься симъ законопротивнымъ промысломъ; но и самимъ указывать таковыхъ лицъ земской полиціи; въ случаяхъ же обличенія ихъ въ явномъ послабленіи контрабандирамъ, предавать сужденію по законамъ; о чемъ и объявить вышеозначеннымъ лицамъ съ подписками.

„5) Земскимъ полиціямъ производить изслѣдованія о контрабандѣ безъ всякой медленности и со всею строгостію. За упущеніе арестанта во время производства изслѣдованія, подвергать виновныхъ въ томъ всей отвѣтственности по законамъ; крестьянъ же и другихъ жителей низшаго званія, содѣйствовавшихъ къ насильственному освобожденію арестантовъ въ 30-ти-верстной чертѣ, отсылать въ арестантскія роты, сообразно 3-му пункту.

„6) Земскимъ полиціямъ уѣздовъ Тельшевскаго и Шавельскаго Виленской губерніи и прилегающихъ къ онымъ уѣздовъ Курляндской губерніи, имѣть между собою непосредственныя по контрабанднымъ дѣламъ сношенія; законныя же требованія съ обѣихъ сторонъ исполнять безъ всякаго промедленія, подѣ строгою въ противномъ случаѣ отвѣтственностію.

„7) Учреждаемымъ при уѣздныхъ судахъ, по дѣламъ о насильственной контрабандѣ, военнымъ судамъ рѣшать дѣла о буйствахъ контрабандировъ немедленно, и представлять оныя въ уголовныя Палаты чрезъ начальниковъ таможенныхъ округовъ, которые обязаны присовокуплять свое мнѣніе.

„8) Для усиленія способовъ уѣздныхъ судовъ Виленской губерніи къ скорѣйшему рѣшенію контрабандныхъ дѣлъ, учредить при тѣхъ изъ нихъ, гдѣ будетъ признано нужнымъ, на счетъ таможенныхъ суммъ, особыя отдѣленія, при коихъ должны быть составлены и военные суды, въ случаяхъ насильственной контрабанды; о чемъ главное мѣстное начальство обязывается войти съ предположеніями къ Министру Финансовъ, который, по сношеніи съ Министромъ Юстиціи, представить о томъ на Наше усмотрѣніе.

„9) Уголовнымъ Палатамъ, въ которыя поступить на ревизію дѣла о насильственныхъ по контрабандѣ дѣйствіяхъ, разсматривать и рѣшать оныя безъ очереди; приговоры же ихъ о наказаніи преступниковъ приводить въ исполненіе непременно въ томъ самомъ селеніи или городѣ, въ коемъ или близъ коего преступленіе сдѣлано.

„10) Въ случаѣ надобности въ усиленіи способовъ Уголовныхъ Палатъ, представить Намъ, на основаніи предъидущей 8-й статьи.

„11) Строжайше наблюдать за непремѣннымъ исполненіемъ изданнаго въ 1825 году постановленія, относительно запрещенія Евреямъ жить внѣ городовъ и селеній въ отдѣльныхъ домахъ, корчмахъ, мельницахъ и другихъ подобныхъ заведеніяхъ, на 50-ти-верстномъ пространствѣ отъ сухопутной границы, кромѣ тѣхъ случаевъ, кои закономъ изъ сего изъяты, и постановленіе сіе распространить на морской берегъ Курляндской губерніи, отъ послѣдняго пункта границы съ Пруссією до Мыса Домеснеса.

„12) Для поощренія пограничной стражи, а также полевыхъ войскъ, въ помощь оной отряженныхъ, выдавать за каждаго контрабандира, или участвовавшаго въ насильственныхъ по контрабандѣ дѣйствіяхъ, пойманнаго съ оружіемъ въ рукахъ, по 150-ти рублей изъ таможенныхъ суммъ; о чемъ объявить пограничной стражѣ и помянутымъ войскамъ.

„13) Правило, относящееся къ расширенію пограничной черты на 30 верстъ, и къ послѣдствіямъ, отъ сего возникающимъ по 1-му, 2-му и 3-му пунктамъ сего Указа, должно имѣть свое дѣйствіе на шесть лѣтъ, начиная съ 1-го Іюля нынѣшняго года; прочія же постановленія не ограничиваются срокомъ.

„Правительствующій Сенатъ не оставить сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.“ (Оп. Пр. Сен. 11 Апрѣля 1838 г.) (С. В.)

Одесса, 8-го Апрѣля.

Эскадра, подъ командою Контр-Адмирала Уманца, прибывшая сюда 25-го минувшаго Марта, отправилась обратно въ Севастополь въ Пятницу, 1-го Апрѣля, съ частью пѣхотныхъ войскъ; фрегаты *Агатополь* и *Тенедосъ* отплыли отсюда утромъ, а остальные суда этой эскадры вечеромъ того же дня. (Од. Вѣст.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Германштадтъ, 23-го Апрѣля.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, о закрытіи засѣданій Трансильванскихъ Штатовъ 31 Марта, члены означеннаго собранія, извѣстили Правительство чрезъ избранныхъ для сего депутатовъ, что они съ достоюльнѣмъ уваженіемъ ожидаютъ прибы-

праву przemysłem; ale też mają donosić o takowych osobach Policji Ziemskiej; w zdarzeniach zaś przekonania ich o widoczne pobłażanie kontrabandystrów, oddawać pod sąd podług praw; o czem i objawić wyżej pomienionym osobom ze wzięciem podpisów.

„5) Policje Ziemskie mają czynić poszukiwania kontrabandy bez żadnej zwłoki i z całą surowością. Za upuszczenie aresztanta w czasie odbywania śledztwa, winni mają ulegać całej odpowiedzialności podług praw; a właścian i innych mieszkańców niższej klasy, uczestniczących w oswoobdzeniu przemocą aresztantów na trzydziestowiorstowej linii, odsyłać do rot aresztantskich, zgodnie z 3-m punktem.

„6) Policje Ziemskie powiatów Telszewskiego i Szawelskiego Gubernii Wileńskiej i przyległych im powiatów Gubernii Kurlandzkiej powinni się między sobą bezpośrednio w rzeczach kontrabandy znosić; a prawne żądania wypełniać z obu stron bez żadnej zwłoki, pod ścisłą w przeciwnym razie odpowiedzialnością.

„7) Ustanawiające się przy Sądach Powiatowych, w sprawach gwałtownej kontrabandy Sądy wojskowe, mają rozstrzygać sprawy niezwłocznie o gwałtach kontrabandystrów i przedstawiać je do Izby Kryminalnych przez Naczelników Tamozennych Okręgów, którzy są obowiązani przyłączać swe zdanie.

„8) Dla powiększenia środków Powiatowych Sądów Gubernii Wileńskiej dla prędszego odsądzania spraw kontrabandowych, urządzić przy tych z nich, gdzie będzie uznano potrzebnym, na rachunek summ Tamozennych, osobne oddziały, przy których powinny być składowane i Sądy Wojenne, w zdarzeniach kontrabandy gwałtownej; o czem Główna Zwierzchność miejscowa obowiązuje się podawać projekta do Ministra Skarbu, który po zniesieniu się z Ministrem Sprawiedliwości, przedstawia to do Naszej uwagi.

„9) Izby Kryminalne, do których wchodzi sprawy na rewizyą o gwałtownych działaniach w kontrabandzie, mają je rozpatrywać i rozstrzygać bez koleji; ich zaś wyroki o ukaranie przestępców przyprowadzić do wypełnienia niezwłocznie w tej samej wsi albo mieście, w którym albo blisko którego występек został popełniony.

„10) W razie potrzeby powiększenia środków Izby Kryminalnych, przedstawić Nam, na podstawie poprzedzającego 8-go punktu.

„11) Ścisłe postrzegać około koniecznego wypełnienia wydanego w roku 1825 postanowienia, względnie zabronienia żydom mieszkać za obrębem miast i wsi w oddzielnych domach, karczmach, młynach i innych podobnych zakładach na pięćdziesięciowiorstowej przestrzeni od granicy lądowej, oprócz tych zdarzeń, które są prawem z tego wyjęte, i postanowienie to rozciągnąć na morski brzeg Gubernii Kurlandzkiej od ostatniego punktu granicy z Prusją do przylądka Domesnesa.

„12) Dla zachęcenia straży pogranicznej, tudzież wojsk polowych w pomoc jej wyznaczonych, wydawać za kaźdego kontrabandystrę, albo uczestniczącego w działaniach kontrabandy z użyciem gwałtu, wziętego z bronią w ręku, po 150 rubli z summ tamozennych; o czem objawić straży pogranicznej i pomienionym wojskom.

„13) Prawidło, odnoszące się do rozszerzenia linii pogranicznej na trzydzieści wiorst i do skutków ztąd wynikających podług 1-go, 2-go i 3-go punktu niniejszego ukazu, powinno mieć swą moc obowiązującą na sześć lat, zaczynając od 1-go Lipca roku teraźniejszego; dalsze zaś postanowienia nie określają się terminem.

„Rządzący Senat nie zaniecha uczynić dla wypełnienia tego należytego rozporządzenia.“ (Op. przez R. S. 11-go Kwietnia 1838 r.) (G. S.)

Одесса, 8-го Квѣтня.

Эскадра, под доводством Контр-Адмирала Уманца, która tu przybyła 25-go zeszłego Marca, udała się napowrót do Sewastopola w piątek, 1-go Kwietnia, z częścią piechoty; fregaty *Agatopol* i *Tenedos* wypłynęły ztąd zrana, a reszta okrętów tej eskadry wieczorem dnia tegoż. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrja.

Hermansztad, 23-go Kwietnia.

W wykonaniu Najwyższego Reskryptu Najjaśniejszego Pana, mocą którego termin zamknięcia obrad stanów Siedmiogrodzkich wyznaczony był na dzień 31-go Marca, stany pomienione zawiadomiły Rząd krajowy przez wyznaczoną z grona swego deputacyą, że są go-

тія Эрцъ-Герцога Фердинанда, главнаго Императорскаго комиссара. Эрцъ-Герцогъ прибылъ въ Палату засѣданія Штатовъ, въ сопровожденіи многочисленной свиты, и встрѣченъ былъ радостными восклицаніями собранія. Его Высочество занявъ мѣсто на тронѣ, объявилъ штатамъ о закрытіи засѣданій. Президентъ Совѣта, Губернаторъ Гр. *Корнисъ* произнесъ рѣчь въ коей, изъявивъ признательность царствующей фамилии, объявилъ о закрытіи Сейма; послѣ чего Эрцъ-Герцогъ возвратился въ свой дворецъ.

Триестъ, 19-го Апрѣля.

По полученнымъ изъ Александріи извѣстіямъ, *Мехмедъ-Али* отправился уже изъ Каира въ преднамѣренное имъ путешествіе по верхнему Египту. Изъ Сиріи пишутъ, что *Ибрагимъ-Паша* разбилъ мятежниковъ, и что возмущеніе, отъ котораго ожидали важныхъ послѣдствій, почти уже усмирено. (О.Г.Ц.П.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 24-го Апрѣля.

Когда за вѣсколко дней въ Палатѣ Перовъ совѣтовались о проектахъ закона въ отношеніи нынѣшняго набора изъ класса 1837 года, Маршалъ *Груши* сдѣлалъ замѣчаніе о новомъ устройствѣ кадровъ Французскаго войска. По его мнѣнію, количество военной силы должно равняться сотой части всего народонаселенія. Ораторъ при томъ порицалъ настоящую резервную систему, по которой распуская по домамъ 40,000 человекъ, люди эти теряютъ ловкость въ оборотахъ и дѣйствованіи оружіемъ, отъ чего въ случаѣ угрожающей опасности, государство лишено большой помощи. — Г. *Амбрюжакъ* спрашивалъ, въ какой степени нынѣшнее устройство войска доставляетъ государству ручательство за порядокъ и безопасность, коихъ справедливо можно требовать. По его мнѣнію, предполагаемый теперь наборъ 80,000 чел., безъ сомнѣнія недостаточенъ. — Военный Министръ отвѣчалъ, что нынѣшнее состояніе наличнаго войска, совершенно укомплектовано; въ немъ состоитъ 270,000 чел., въ Африкѣ находится 48,000, въ Анконѣ 1,500. Резервное войско составляетъ 148,000 чел. Изъ сего явствуетъ, что число войска къ распоряженію 537,000 чел. Это вѣрное исчисленіе, которое легко можно оправдать, на основаніи составовъ полковъ и смѣтъ жалованья. Извѣстно, что Палата приняла предложенный проектъ большинствомъ 127 противу 6 голосовъ.

— *Constitutionnel* сообщаетъ: „Тюльерійскій кабинетъ далъ на послѣдокъ отвѣтъ на ноту Брюссельскаго кабинета, въ томъ что касается 24 статей прежняго протокола Лондонской конференціи. Графъ *Молле* прямо объявилъ, что Франція неодобряя требованій Белгіи, на счетъ установленія границъ, не думаетъ и не будетъ ихъ поддерживать. Что касается распредѣленія долга, то Французское Правительство не упуститъ изъ виду выгоды Белгіи, во всякомъ однако случаѣ, какой бы ни былъ результатъ переговоровъ, Французскій кабинетъ справедливо надеется, что Белгія наконецъ перестанетъ противиться устраниенію затрудненій между нею и Голландіею.“

— Нѣсколько дней у насъ холодная погода а за два дня назадъ, столь большой былъ снѣгъ, что нѣсколько улицъ на 18 дюймовъ покрыты были снѣгомъ. — По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Лиссабона, и тамъ былъ снѣгъ въ этомъ мѣсяцѣ, чего не случилось болѣе ста лѣтъ. (G. C.)

25-го Апрѣля.

Палата Перовъ во вчерашнемъ своемъ засѣданіи приняла проектъ закона о Греческомъ займѣ, большинствомъ 120 противу 22 голосовъ.

— Многіе здѣшніе легитимисты получили письма изъ Рима, по коимъ Маршалъ *Бурмонъ* лежитъ тамъ опасно боленъ, такъ, что даже сомнѣвались въ его выздоровленіи.

— *Жур. Првній* увѣдомляетъ сегодня о выходѣ въ свѣтъ новаго сочиненія Г-на *Шатобриана* подъ заглавіемъ: „Веронскій конгрессъ, война съ Испаніею и Испанскіе колоніалы.“ Оно составляетъ двѣ части, и стоитъ не менѣе 16 фр.

— Правительство опубликовало сегодня слѣдующую телеграф. депешу изъ Байонны отъ 25 Апрѣля въ 8 час. утра: „Въ Вискайскихъ провинціяхъ появляется непріязненная *Донъ-Карлосу* партія; ея девизъ: миръ и привилегіи! *Мунагорри* предводительствуетъ ею въ окрестностяхъ Толосы. Изъ Андоина выступили противу нея Карлиетскія войска, но безъ успеха.“

— Пишутъ изъ Байонны отъ 21 Апрѣля: „Мы получили очень важное извѣстіе для дѣла Королевы. 18-го ч. въ 6 час. вечера появилась въ Верастегни колонна изъ 400 чел. подъ командою *Мунагорри*. На другой день, предводитель ея объявилъ независимость Наварры и Гвипуской, и войска его дали торжест-

твое до przyjęcia z winnѣm uszanowaniem Arcy-Xięcia Ferdynanda, Głównego Kommissarza Cesarskiego; Arcy-Xięże udał się natychmiast z licznym orszakiem do Izby posiedzeń stanów, gdzie był z okrzykami najwyższej radości powitany od całego zgromadzenia, następnie zasiadłszy na tronie ogłosił stanów zamknięcia. Na tę mowę odpowiedział przewodniczący obradom Gubernator Krajowy Hr. *Kornis*, wynurzył dzięki panującej rodzinie i sejm za rozwiązany ogłosił. Następnie Arcy-Xięże wrócił ze swym orszakiem do swego pałacu.

Tryest, 19-go Kwietnia.

Podług doniesień z Alexandryi, z dnia 29 w. m., *Mehmed-Ali*, miał rozpocząć dawno zamierzoną podróż z Kairu do wyższego Egiptu. Nadeszła tu z Syyrii wiadomość, że *Ibrahim-Basza* zadał rokoszantom wielką klęskę, i że zaburzenie, po którym się nader ważnych spodziewano wypadków, jest już bliskie zupełnego usmierzenia. (G.R.K.P.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 24 Kwietnia.

Kiedy, dni temu kilka, naradzano się w Izbie Parów nad projektem do prawa względem tegorocznego zaciągu do wojska z klasy 1837 roku, czynił Marszałek *Grouchy* bardzo obszernie postrzeżenia o nowej organizacji Kadrowъ wojska francuzkiego. Jego zdaniem, liczba wojskowej potęgi, powinna wyrównywać jednej setnej części całej ludności. Mówca naganiał przytѣm terazniejszy system odwodowy, według którego odpuszczając do domów 40,000 ludzi, odrywa się tychże od wprawę w obrótach i w robieniu bronią, przez co na przypadek grożącej potrzeby, kraj znakomitego źródła pomocy pozbawiony zostaje. — Pan *d'Ambrugeac* zapytywał, jak dalece terazniejsze urządzenie wojska daje krajowi rękojmią porządku i bezpieczeństwa, których słusznie wymagać można. Zdaniem jego, oznaczony teraz pobór roczny 80,000 ludzi, nie jest zapewne dostateczny. — Minister Wojny odpowiedział, że terazniejszy stan wojska istnącego, jest w zupełnym komplecie; liczy ono 270,000 ludzi, w Afryce jest 48,000, w Ankanie 1,500. Rezerwa wynosi 148,000 ludzi. Ztąd pokazuje się, że liczba wojska, którym rozrządzić można, wynosi 537,000 ludzi. Jestto podanie niewątpliwe i łatwo sprawdzić się mogące na zasadzie etatów półkowych i kontroli żołdowej. Jak wiadomo, przyjęta Izba podany projekt większością 127, przeciwko 6 kreskom.

— *Constitutionnel* pisze: — „Gabinet tuleryjski odpowiedział nareszcie na notę bruxelskiego gabinetu, w tém, co się dotyczy 24 artykułów dawniejszego protokołu konferencyi londyńskiej. Hrabia *Molé* oświadczył wyraźnie, iż Francya, nie pochwalając wymagań Belgii względem ustanowienia granic, popierać podobnych żądań nie myśli i nie będzie. Co się tyczy rozdzielienia dęgu, Rząd francuzki będzie miał w szczerzej pamięci interes Belgii; w każdym jednak razie, jaki bądź może bydź wypadek układów, gabinet francuzki spodziewa się nie bez zasady, że Belgia przestanie już nareszcie opierać się utatwieniu trudności zachodzących pomiędzy nią a Hollandyą.“

— Od dni kilku mamy czas zimny, a parę dni temu spadł śnieg tak duży, że zalegał przez czas niejaki na 18 cali niektóre z ulic Paryża. — Według ostatnich doniesień z Lizbony i tam padał śnieg w tym miesiącu; czego nie było przeszło już od lat stu. (G. C.)

Dnia 25.

Izba Parów na zawczorajszym swém posiedzeniu przyjęła projekt do prawa o pożyczce Greckiej większością 120 przeciwko 22 głosów.

— Rozmaiti tutejsi legitymiści, otrzymali listy z Rzymu, podług których Marszałek *Bourmont*, ma bydź tak niebezpiecznie chory, że wątpiono o jego wyzdrowieniu.

— *Dziennik Rozpraw* donosi dzisiaj o wyjściu nowego dzieła P. *Chateaubriand* pod tytułem: „Kongress Weroński, wojna w Hiszpanii i koloniach Hiszpańskich.“ Składa się ono z dwóch części i kosztuje 16 fr.

— Rząd ogłosił dzisiaj następującą depeszę telegraficzną z Bayonny pod 25 Kwietnia o godz. 8 rano: „W prowincjach Biskajskich pokazuje się nieprzyjazna dla *Don Carlosa* partya; hasłem jej jest: *pokój i przywileje! Muñagorri* w okolicach Tolozy stoi na jej czele. Z Andoain wyszły przeciwko niej wojska Karolistowskie, lecz bezskutecznie.“

— Donoszą z Bayonny pod 21 Kwietnia: „Otrzymałiśmy właśnie wiadomość, która jest wielkiej wagi dla sprawy Królowej. D. 18 wieczorem około godz. 6 ukazała się w Verastegni kolumna we 400 ludzi pod dowództwem *Muñagorri*. Nazajutrz tenże dowódzca ogłosił niezawisłość Nawarry i Guipuzcoa, i wojska je-

венную присягу, кою они навсегда отрѣклись отъ *Донъ-Карлоса*, почитая его виновникомъ всѣхъ несчастій, постигнувшихъ страну. Карлистскій бригадиръ *Итурри* получилъ о семъ извѣстіе, немедленно оставилъ Андоинъ съ однимъ баталіономъ, но разбить *независимыми*, которые въ Верастегви учредили юнту и она вѣроятно вскорѣ признана будетъ всѣми провинціями. Христиносскій Генераль *О'Доннель* отправился изъ Санъ-Себастьяна, чтобы наблюдать сіе движеніе и извлечь изъ сего выгоды. *Мунягорри* родился въ Артигаріага, имѣетъ 30 лѣтъ отъ роду и обучался въ Оньятъ. Онъ имѣетъ обширныя познанія и твердый характеръ. Народонаселеніе Верастегви, объявило себя въ пользу движенія.

27-го Апрѣля.

Сегодняшній *Мониторъ* публикуетъ Королевское распоряженіе, коимъ Маршалъ *Султъз* назначается чрезвычайнымъ Посломъ при коронаціи Англійской Королевы.

— На подписку для памятника предположеннаго соорудить *Мольеру* Король далъ 1,500 фр.; Королева для той же цѣли дала 500 фр.

— *Бенъ-Арачъ* въ сопровожденіи многихъ Офицеровъ осматривалъ вчера Марсовую площадь. Впрочемъ онъ живетъ уединенно, и кажется трудно ему привыкнуть къ Европейскимъ яврамъ.

— Вчера вечеромъ была здѣсь сильная буря сопровождаемая градомъ.

— Въ одномъ здѣшнемъ журналѣ увѣдомляютъ: „Вчера вечеромъ много говорили о перемѣнѣ Министерства. Слышно, что Графъ *Моле* формально подалъ въ отставку, а также и многіе Министры и что предложенія ихъ приняты. Господину *Тьеру* будто поручено составить новый кабинетъ, однако слухъ сей мало находилъ вѣровія. Выходящіе Министры будто согласились остаться еще при должностяхъ, до окончательнаго наименованія преемниковъ.

— *Г. Жобертъ* на мѣсто умершаго *Г-на Сильвестра де Саси* наименованъ Профессоромъ Персидскаго языка при здѣшнемъ Университетѣ.

— Здѣшнія газеты сообщаютъ: „Инфантъ *Донъ Францискъ де Паула*, будто избралъ городъ Пау для будущаго своего мѣстопребыванія. Особы, которыя послѣдуютъ за нимъ въ изгнаніе, будто получили приказаніе, приготовиться на продолжительное отсутствіе изъ Испаніи, но имъ не сказано, куда они должны отправиться. — Работники занимавшіеся укрѣпленіемъ столицы, распушены, такъ какъ Правительство для уплаты имъ неимѣетъ денегъ.

— Изъ Байонны пишутъ отъ 24 Апрѣля: „Дѣла *Д. Карлоса* подвергнулись новой, непріятной запутанности. Храбрый и рѣшительный *Мунягорри* объявилъ независимость и собралъ уже несколько сотъ человекъ. Дворъ въ Эстеллѣ очень смущенъ, и по справедливости опасается, что это движеніе предпринято по согласію съ изгнанными предводителями а можетъ быть съ вышедшими въ Байонну знатнѣйшими жителями Наварры и Бискайскихъ провинцій. Еслибъ Испанское Правительство при такихъ обстоятельствахъ поступало съ благоразуміемъ и дѣятельностію, то могло бы извлечь большія выгоды изъ сихъ происшествій. Носится слухъ, что приверженцы *Мунягорри* разсыяны и что онъ самъ бѣжалъ. Другіе напротивъ говорятъ, что къ нему присоединился весь Карлистскій баталіонъ.“ — Другое письмо изъ Байонны происходящее изъ Карлистскаго источника, увѣдомляетъ, что возстаніе *Мунягорри* было непродолжительно. Карлистскій комендантъ *Нобосъ* выступилъ противу мятежниковъ, у коихъ взялъ 11 человекъ въ плѣнъ и самъ *Мунягорри* съ нѣсколькими своими людьми скрылся во Францію. — По послѣднимъ извѣстіямъ, *Негри* направилъ путь въ Леонъ а *Ириарте* въ Ріозеко.

28-го Апрѣля.

Герц. *Фезензакъ*, Французскій Посланникъ при Испанскомъ дворѣ, вчера въ сопровожденіи Маркиза *Ферьеръ ле Вайе* и Виконта *Гойонъ*, принадлежащихъ къ посольству, отправился въ Мадридъ.

— *Г. Тьеръ* намѣренъ тотчасъ по окончаніи засѣданій Палаты, предпринять путешествіе въ Швейцарію. Распространившіеся слухи о предстоящемъ его вступленіи въ Кабинетъ, были вовсе неосновательны. *Г. Тьеръ* будто болѣе теперь въ немилости, нежели когда либо, такъ какъ онъ обвиненъ въ томъ, что имѣлъ тѣсную связь съ оппозиціонными депутатами.

— Въ письмѣ изъ Байонны отъ 24-го Апрѣля увѣдомляютъ: „Жители Ленца послѣдовали примѣру жителей Верастегви, и если начальники независимыхъ удержатся еще восемь дней, то можно полагать несомнительнымъ, что *Донъ-Карлосъ* принужденъ будетъ, для своей безопасности оставить провинціи. Мно-

го урочистаго выполнѣнъ присягѣ, чрезъ кою сія назавсѣе вырѣкты *Don Carlosa*, котораго уважаютъ справкою всѣхъ нѣщезачѣсть, котораго край достигнѣе. Бригадьеръ *Каролистовскій Итурри* на wiadomosc о тѣм, натыхчмистъ, wystąpił z Andoain z jednym batalionem, lecz przez niezawislych pobity, którzy w Verastegui ustanowili Junte, a która zapewnie uznana będzie przez wszystkie prowincye. Jenerał Krystynistowski *O'Donnel* wyszedł z St. Sebastian dla postrzegania tych poruszeń i odniesienia z nich korzyści. *Munagorri* urodził się w Artigariaga, ma lat 30 wieku i uczył się w Oniate. Posiada wiele wiadomości i nieugięty charakter. Ludność Verastegui, oświadczyła się za tѣm poruszeniem.”

Дня 27.

Дзисейшый *Мониторъ* оглаша розпорядженіе Крѣлевскіе, прееккторѣ Маршатека *Soult* мнановану jest postem nadzwyczajnym przy koronacyi Krѣlowej Angielskiej.

— До склѣдки на wystawienie pomnika *Molierowi*, Krѣl dał 1,500 fr., a Krѣlowa na tenże cel 500 fr.

— *Ben-Arach* w towarzystwie wielu Oficerów oglądał wczora pole marsowe. Zresztą żyje bardzo samotnie, i zdaje się z wielką trudnością nawykać do obyczajów Europejskich.

— Wczora wieczoremъ była tu wielka z gradem burza.

— Jeden z dziennikówъ tutejszych donosi, że wczora wieczorem, wiele mówiono o zmianie Ministerium, i słychać było, że Hrabia *Molé* formalnie podał się do uwolnienia, a także i wielu Ministrów, i że podania ichъ przyjętymi zostały. Słychać, że *P. Thiers* poruczono utworzenie nowego gabinetu, lecz tymъ czasem pogłoska ta mało znajdowała wiary. Występujący Ministrowie mieli zezwolić, że pozostaną jeszcze przy nowychъ urzędachъ, do ostatecznego mianowania następców.

— *P. Jaubert* na miejsce zmarłego *P. Sylvestre de Sacy*, mianowany został Profesoremъ Perskiego języka przy tutejszymъ Uniwersytecie.

— W gazetachъ tutejszychъ czytamy: Infant *Don Franciszek de Paula*, miał obracъ miasto Pau, miejscemъ przyszłego swojego pobytu. Osoby, które z Infantemъ udać się mają na wygnanie, otrzymały rozkazъ, przygotować się na długą nieobecność z Hiszpanii, lecz zgoła nieoznajmiono im, dokąd się udać mają. — Robotnicy, którzy pracowali około umocowania stolicy, zostali rozpuszczeni, gdyż Rządъ zupełnie nie ma pieniędzy na ichъ opłacenie.

— Z Bayonny donoszą pod 24 Kwietnia: „Sprawa *Don Carlosa* wpadła w nowe i nieprzyjemne zakłamanie. Odważny, przedsiębiorczy *Munagorri*, obwołał niezawisłość i już około siebie zgromadził kilkasetъ ludzi. Dwѣr w Estelli bardzo jest tymъ przerażony i lęka się nie bezъ przyczyny, że poruszenie to przedsięwzięto w porozumieniu z wygnanemi dowódcami, a może bydъ z wyszłemi do Bayonny znakomitszemi mieszkańcami Nawarry i Biskajskichъ провинцій. Jeśliбъ Rządъ Hiszpański órządъ takichъ okoliczności postępowałъ z rozprznością i czynnie, mógłby z tychъ wypadkówъ wielkie odnieść korzyści. Biega pogłoska, że stronnicy *Munagorri* są rozproszeni i on samъ udał się do ucieczki. Inni przeciwnie chcą wiedzieć, że cały баталіонъ *Каролистовскій* przyłączył się do niego.“ — Inny listъ z Bayonny, zapewne wychodzący ze źródtła *Каролистовскіе*, donosi, że powstanie *Munagorri* było krѣtko trwałe. Komendantъ *Каролистовскій Nobos*, wystąpiłъ przeciwko buntownikomъ, wziął z nichъ 11 ludzi w niewolę, a samъ *Munagorri* z kilką swojemi, ratował się ucieczką do Francyi. — Podługъ ostatnichъ wiadomości, *Negri* udał się do Leonu a *Iriarte* szedłъ na Rioseco.

Дня 28-го.

Хіаже *Fesensac*, Поселъ Французскій przy дворзе Hiszpańskim, wczora w towarzystwie Margrabiego *Ferriere le Vayer* i Vice-Hrabiego *Goyon*, obu należących do Poselstwa, udał się do Madrytu.

— *P. Thiers* wkrѣtce по уководженіи посидзешъ Izby, zamyśla przedsięwziąć podróż do Szwajcaryi. Rozszerzona pogłoska o blizkiemъ jego powtѣrnemъ wstąpieniu do gabinetu, była zupełnie bezzasadną. *P. Thiers*, ma bydъ teraz w większej niełasce, aniżeli kiedykolwiek, gdyż obwiniono go, że utrzymuje ścisłe stosunki z oppozycyjnymi deputowanymi.

— Listъ z Bayonny pod 24 Kwietnia donosi: „Mieszkanice Leiza, poszli za przykłademъ Verastegui, i jeśliбъ dowódcy niezawislychъ utrzymali się jeszcze tylko przezъ ośmъ dni, tedy można prawie pocztywać za rzeczъ pewną, że *Don Carlos* zmuszony będzie, dla swojego bezpieczeństwa, opuścić prowincye. Wielu oficerówъ

гѣ Бискайскіе Офицеры, предложили *Муњагорри* свои услуги и даже между самими лично приверженными къ *Донъ-Карлосу* офицерами, замѣчена нѣкоторая первшимость; *Муњагорри* вѣроятно не рѣшился бы на такое предпріятіе, еслибъ не былъ увѣренъ въ успѣхъ. Его истинный образъ мыслей и собственная цѣль его партіи, показывается изъ его письма препровожденнаго *Донъ-Карлосу*; въ которомъ онъ убѣждаетъ его отказаться отъ своихъ претензій и оставить Наварскую землю.

— *Quotidienne* будто получила извѣстіе, что *Герге* будучи намѣренъ осаждать Бильбао, 21 ч. прибылъ въ Аллонтегви и жителямъ городовъ въ округѣхъ *Льодіо*, *Дуранго* и проч. предписалъ, чтобы они съ нужными при осадѣ припасами собирались въ главную его квартиру. (A.P.Z.S.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 24 го Апрѣля.

Слухъ, что Ея Велич. въ этомъ же году посѣтитъ Ирландію, неподтверждается Министерскими Журналами.

— Въ Ст. Джемскомъ Дворцѣ приготавливаются уже покои Короля Ганноверскаго для Наслѣдника Престола, одной изъ первостепенныхъ Державъ, котораго сюда ожидаютъ въ Юнѣ. Ко времени коронаціи Королевы, за большія цѣны наняты уже всѣ знатнѣйшія гостиницы для разныхъ знаменитыхъ иностранцевъ, которые будутъ присутствовать при сей церемоніи. Одинъ здѣшній Журналъ сообщаетъ, что между прочими придутъ сюда къ коронаціи Король и Королева Бельгійскіе, Герцоги Брауншвейкскій и Саксенъ-Кобургскій, Принцъ и Принцесса Оранскіе и Эрцгерцогъ Карлъ Австрійскій. Со стороны Испаніи, присутствовать будетъ при Коронаціи Герцогъ Осунья. Британскаго посланника въ Мадридѣ Сиръ Г. *Вильера*, къ сему празднеству равно ожидаютъ въ Лондонъ.

— Графъ *Дурганъ* вчера отправился отсюда въ Портсмутъ, чтобы оттуда отплыть въ Канаду.

— Чтобы повудить учащихся въ Оксфордскомъ Университетѣ къ спокойной и дѣятельной жизни, новоизданнымъ статутомъ введена между ними болѣе строгая противъ прежней дисциплина. Между прочимъ воспрещается студенту держать лошадей и слугъ; въ такомъ только случаѣ это позволено, если онъ не менѣе семи лѣтъ находится въ Университетѣ; равно запрещено имъ: держать собакъ, участвовать въ скачкахъ и держать заклады, выходить на поединокъ и заниматься стрѣляннѣмъ въ цѣль. Имъ не позволено даже нанимать экипажей, безъ испрошенія предварительнаго на то позволенія.

Б Е Л Г І Я.

Брюссель, 28-го Апрѣля.

Въ сегодняшнемъ засѣданіи Палаты представителей, Г. *Мецъ* началъ говорить о Луксембургскихъ дѣлахъ. Попытки, дѣлаемыя въ Нѣмецкой части великаго Герцогства, вновь взбунтовать народонаселеніе, кажется встрѣтили съ нѣкоторыхъ сторонъ сопротивленіе. Между тѣмъ покрайней мѣрѣ Депутаты, изъ Луксембургскаго и Лимбургскаго, хотя дѣйствовать по своему, и съ сего цѣлю сегодня соединились въ Палатѣ для составленія адреса къ Королю, въ которомъ ходатайствуютъ, чтобы Княжества сіи по силѣ 24 статей, небыли передаваемы Голландіи. Хотя Г. *Врукеръ* требовалъ немедленно передать адресъ сей Коммиссіи, однако Палаты отсрочили о томъ рѣшнѣ до понедѣльника.

— Графъ Г. *Мероде*, будетъ представителемъ Бельгіи при Коронаціи Австрійскаго Императора. Миссію эту онъ принимаетъ на свои издержки и будетъ сопровождаться многими другими членами.

— Жур. *Commerce Belge* сообщаетъ извѣстіе, что 27-го ч. с. м. прибылъ кабинетный курьеръ изъ Лондона, отправленный Г-нъ *Фанъ де Вейеромъ* съ депешами къ нашему правительству. Министръ Иностранныхъ Дѣлъ узнавъ о содержаніи ихъ, отправился во Дворецъ, гдѣ довольно долго бесѣдовалъ съ Королемъ. Депеши вѣроятно касаются сообщенія Лорда *Пальмерстона* нашему посланнику о возможности уступки части Лимбурга, подлежащей по силѣ 24 статей отойти къ Голландіи, отъ которой держава сія, какъ, вѣроятно безъ основанія, утверждаютъ наши журналы, согласна отказаться за денежное вознагражденіе. Г. *Фанъ де Вейеръ* по случаю смерти своего отца, исходатайствовалъ отъ пускъ по домашнимъ дѣламъ; но по многократному требованію правительства, рѣшился неоставлять сво-

Бискайскихъ офицеровъ *Муњагоррему* свою службу, а nawet pomiędzy osobiscie przychylnymi *Don Carlosowi* Oficerami, postrzegano niejaką niedeterminacją. *Muñagorri* zapewna nieodważyłby się na podobne przedsięwzięcie, jeśli by nie był pewnym pomyslnego skutku. Prawdziwy jego sposób myślenia, i właściwy cel jego stronnictwa, okazuje się z listu jego do *Don Carlosa*, w którym usilnie przekłada mu, ażeby odstąpił od swoich pretensyj i opuścił Nawarską ziemię.

— *Quotidienne* ma wiedzieć, że *Guergué* zamierza oblegać Bilbao, że d. 21 przybył do Alzontegui i mieszkańcom miast w okęgach Llodio, Durango i t. d. zalecił, ażeby z potrzebnymi przy oblężeniu sprzętami, przybywali do głównej jego kwatery. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, дня 24-го Квiетня.

Дзiенники Министерыялне оглашаютъ, że nie ręczą teraz za pogłoskę, że Jej Kr. Mość w tѣm jeszcze roku odwiedzi Irlandyę.

— W pałacu St. James przygotowują już pokoje Króla Hannowerskiego dla Następcy tronu pewnego Wielkiego Mocarstwa, oczekiwanego tu w Czerwcu. Na czas koronacyi Królowej najtę już wszystkie ze znaczniejszych hotelów za wysoką cenę, przez różnych znakomitych cudzoziemców, którzy będą obecni przy tej ceremonii. Jeden z tutejszych dzienników ma wiedzieć, że pomiędzy innymi przybędą tu na koronacyę Król i Królowa Belgijscy, Xięzta Brunświcki i Sasko-Koburski, Xięzta i Xięzka Orańscy i Arcy-Xięzta Karol Austryacki. Ze strony Hiszpanii Xięzta Osuńa znajdować się ma przy koronacyi. Posel Angielski w Madrycie Sir G. *Villiers* również na tę uroczystość oczekiwany jest do Londynu.

— Hrabia *Durham* wyjechał ztąd wczora do Portsmouth w celu odplynienia stamtąd do Kanady.

— Dla przyzwyczajenia uczącej się młodzi w Uniwersytecie Oxfordzkim do życia spokojnego i pracowitego, zaostrzona została karność w nowym statucie; między innymi, niewolno będzie żadnemu z uczniów trzymać koni i słuзących, jeżeli nie dowiodą, że już od lat siedmiu słuзają naukę; również zabroniono im trzymać psów, należeć do wyścigów konnych, zakładów, pojedynków i strzelania do celu. Nie mogą też, bez pozwolenia, najmować powozów. (A.P.S.Z.)

Б Е Л Г І Я.

Bruxella, 28 Kвiетня.

Na dzisiejszym posiedzeniu Izby reprezentantów, P. *Metz* zabrał głos o sprawie Luxemburskiej. Kuszzenia się, jakie czyniono w Niemieckiej części Wielkiego Xięstwa, ażeby ludność na nowo zbuntować, zdaje się z niektórych stron znalazły opór. Tymczasem przy najmniej Deputowani Luxemburskiego i Limburskiego, chcą czynić swoje, w jakowym celu, zgromadzili się dzisiaj w Izbie, dla ułożenia do Króla adresu, w którym o to proszą, ażeby Xięstwa podług 24 artykułów, niebyły ustępowane Hollandyi. Chociaż P. *Brouckere* domagał się niezwłóznego przesłania tego adresu do Kommissyi, jednak Izba, rozprawy o tym przedmiocie odtożyła do poniedziałku.

— Hrabia H. *Merode* będzie reprezentował Belgię przy koronacyi Cesarza Austryackiego. Przedsiębiorze on tę misyę własnym swym kosztem i będzie towarzyszony przez wielki orszak poselski.

— Dziennik *Commerce Belge*, udziela wiadomośc, że d. 27 przybył z Londynu goniec gabinetowy, wysłany przez P. *Van de Weyer* z depeszami do naszego Rządu. Minister Spraw Zewnętrzných, dowiedziawszy się o treści tych depeszy, udał się do pałacu, gdzie dość długą miał z Królem rozmowę. Zapewna depesze te tyczą się udzielenia Lorda *Palmerstona* Postowi naszemu, o możliwości ustąpienia części Limburga, która podług 24 artykułów musiałaby odejść do Hollandyi, lecz której mocarstwo to, jak utrzymują nasze dzienniki, zapewna bezzasadnie, zgadza się na ustąpienie, za wynagrodzenie pieniężne. P. *Van de Weyer* po śmierci ojca swojego wyrobił był urlop dla uporządkowania familijnych interesów, jednak na kilkokrotną odezwę Rządu, postanowił pozostać w Londynie, gdzie się będą odbywały interesa Belgii. (A.P.S.Z.)

его поста въ Лондонъ, гдѣ будутъ производиться дѣла Бельгій. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 7-го Апрѣля.

Званіе Сераскира Анатоли, уничтожено. Султанъ наименовалъ Ферикъ-Бея правителемъ сей области, которая напередъ будетъ управляема подобно другимъ провинціямъ.

— Султанъ пожаловалъ Армянкъ выльчившей его сына, домъ по ея выбору, бриліантовый перстень, значительную сумму денегъ и пожизненный пенсіонъ, 6,000 піастровъ, который, по смерти ея, получить будутъ ея дѣти.

— Сухопутныя и морскія вооруженія не прекращаются. На прошлой недѣль отправленъ значительный отрядъ войска въ лагерь при Коніагъ.

(изъ Вѣст. газ. 11-го Апрѣля.)

Слухи о побѣдѣ одержанной Ибрагимъ-Пашею надъ Сирійцами подтвердились. По изслѣдованію оказалось, что Турецкій верховный правитель въ Караманіи, доставлялъ мятежникамъ оружіе. Полагаютъ, что это обстоятельство усугубитъ ненависть между Египетскимъ Вице-Королемъ и Султаномъ.

(О.Г.Ц.П.)

АМЕРИКА.

Вашингтонъ, 14-го Марта.

Въ здѣшнихъ газетахъ сообщаютъ обзорніе числа переселенцевъ, прибывшихъ въ Нью-Йоркъ, въ теченіе осьми лѣтъ, съ 1829 по 1836 годъ. Въ 1829 г. прибыли: 15,064 человека; въ 1830 г. 30,224; въ 1831 г. 31,739; въ 1832 г. 48,589; въ 1833 г. 41,702; въ 1834 г. 48,110; въ 1835 г. 35,303; въ 1836 г. 60,541. Полагаютъ, что число переселенцевъ, прибывшихъ въ Нью-Йоркъ, въ 1837 г., простирается до 66,000, во всѣхъ мѣстахъ союза до 100,000. Тѣ изъ эмигрантовъ, которые не имѣютъ денегъ, тотчасъ же отправляются на отдаленный западъ и вскорѣ дѣлаются богатыми землепашцами, между тѣмъ какъ многіе, остающіеся въ городахъ, по Атлантическому Океану, становятся бродягами. Такимъ образомъ, въ 1836 г., въ Бостонской богадѣльнѣ, изъ всего числа бѣдныхъ, находились 587 Американцевъ и 73 иностранца; въ Филадельфій, изъ 2,780 нищихъ было 1,515 Американцевъ и 1,265 иностранцевъ. Изъ отчетовъ Нью-Йоркскихъ ольдерменовъ видно, что 12-го Юня 1836 г., въ различныхъ богадѣльняхъ этого города было 3,453 человека, изъ коихъ большая часть состояла изъ иностранцевъ; и изъ числа всѣхъ лицъ, бывшихъ въ вѣдѣніи комиссаровъ надъ нищими, три четверти были иностранцы. Что касается до законовъ объ иностранныхъ выходцахъ, то каждый чужеземецъ, желающій сдѣлаться гражданиномъ Соединенныхъ Штатовъ, долженъ обратиться въ особенное судилище, и тамъ дать присягу въ томъ, что онъ отказывается отъ всякихъ связей съ другими Правительствами, и напередъ повиноваться только Правительству Соединенныхъ Штатовъ, и подкрѣплять его всеми средствами. Если онъ, въ продолженіе пяти лѣтъ исполнялъ всѣ законы и вообще вель себя безпорочно, то получаетъ всѣ права Американскаго гражданина. Согласно съ актомъ Конгресса, дѣти родителей, поступившихъ въ подданство Соединенныхъ Штатовъ, почитаются гражданами сего государства, когда они достигнутъ 21 года. Иностранецъ не можетъ пріобрѣтать имущество по наследству, но покупать ему позволено. Если иностранецъ умираетъ прежде нежели онъ присягнулъ на подданство, съ имѣніемъ его поступаютъ по завѣщанію покойнаго; когда же онъ не оставилъ завѣщанія, то имѣніе распределяется по законамъ того государства, въ которомъ умершій находился въ послѣднее время своей жизни. Если иностранецъ, присягнувшій на подданство, скончается до истеченія пяти-мѣсячнаго срока, необходимаго для полученія права гражданства, вдова и дѣти его признаются гражданами Соединенныхъ Штатовъ. Иностранецъ, сдѣлавшійся, такимъ образомъ, гражданиномъ Союза, пользуется одинакими правами съ природными Американцами, однако же можетъ сдѣлаться членомъ Конгресса только, когда пробылъ семь лѣтъ въ званіи гражданина. Президентомъ Соединенныхъ Штатовъ или Губернаторомъ отдельной области можетъ быть только природный Американецъ. (С. П.)

Съ 1-го числа прошлаго мѣсяца Апрѣля, началась подписка на 2-й Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

ТУРСУА.

Stambul, 7-го Квѣтня.

Годность Сераскира Анатоли, została usunięta. Sułtan mianował Feryka-Beja, Administratorem tej prowincji, która na taki sam sposób, jak inne odtąd administrowaną będzie.

— Ormiance, która wyleczyła najstarszego Sułtańskiego syna, dał ten Monarcha w nagrodę, dom do wyboru, pierścień brylantowy, znaczną sumę pieniężną, przycem dożywotnią pensją 6,000 piastrow, która po jej śmierci spada na dzieci.

— Uzbrajania lądowe i floty nieustają. W upłynionym tygodniu posłano znaczny oddział wojska do obozu pod Konieh.

Dnia 11 (z gaz. Wied.)

Zupełnie potwierdziła się wiadomość o zwycięstwie Ibrahima-Baszy nad Syryjczykami. Z przedsięwziętego śledztwa okazało się, że broń dla rokoszanów dostarczył Turcki Wielkorządca w Karamanii; sądzą, że to odkrycie zajrzy jeszcze więcej wzajemną nienawiść Vice-Króla Egiptu i Sułtana. (G.R.K.P.)

АМЕРЫКА.

Washington, 14-go Marca.

Gazety tutejsze zawierają obejrzenie liczby Kolonistów, przybyłych do Nowego-Yorku w przeciągu ośmiu lat, od roku 1829 do 1836. W roku 1829 przybyło: 15,064; w 1830-m 30,224; w 1831-m 31,739; w 1832 m 48,589, w 1833-m 41,702; w 1834-m 48,110; w 1835 m 35,303; w roku 1836 60,541. Sądzą że liczba kolonistów w roku 1837 do Nowego-Yorku przybyłych wynosi do 66,000, a do wszystkich miejsc Federacyi do 100,000. Ci z emigrantów, którzy nie mają pieniędzy, wraz po przybyciu udają się daleko na zachod i wkrótce stają się bogatymi rolnikami, gdy tym czasem wielu, w miastach pozostających, nad Oceanem Atlantyckim, stają się włościami. Tym sposobem, w roku 1836, w Bostoniskim zakładzie dobroczynnym, z całej liczby ubogich, znajdowało się 587 Amerykanów i 73 cudzoziemców; w Filadelfii, z 2,780 ubogich, było 1,515 Amerykanów i 1,265 cudzoziemców. Ze sprawozdań Aldermanów Nowego-Yorku okazuje się, że 12-go Czerwca 1836 roku, w różnych dobroczynnych zakładach tego miasta było 3,453 osób, z których większa część składała się z cudzoziemców; a z liczby wszystkich osób, zostających w wiedzy Komissarzów nad ubogimi, trzy czwarte były cudzoziemców. Co się ściera do ustaw o wychodcach zagranicznych, każdy cudzoziemiec, życzący stać się obywatelem Stanów Zjednoczonych, powinien udać się do osobnego sądownictwa, i tam złożyć przysięgę, że się wyrzeka wszelkich związków z innemi Rządami, i chce być uległym tylko Rządowi Stanów Zjednoczonych, i wszystkimi wspierać go środkami. Jeżeli przysięgły, w przeciągu pięciu lat wypełniał wszystkie ustawy i w ogólności sprawował się nienagannie, otrzymuje wszystkie prawa służące obywatelowi Amerykańskiemu. Podług aktu kongressu, dzieci rodziców, którzy przyjęli obywatelstwo Zjednoczonych Stanów, uważają się za obywateli tego kraju, skoro tylko dojdą 21 roku swojego wieku. Cudzoziemiec nie może nabywać majątku drogą sukcesy, ale kupować mu wolno. Jeżeli cudzoziemiec umrze przed wykonaniem przysięgi na poddaństwo, z majątkiem jego postępują podług testamentu zmarłego; jeżeli zaś nie zostawił testamentu, tedy z majątkiem postępują podług ustaw tego kraju, w którym zmarły znajdował się w ostatnim czasie swego życia. Jeżeli cudzoziemiec, który złożył przysięgę na obywatelstwo, umrze przed upływem pięciu - miesięcznego okresu, potrzebnego dla otrzymania prawa obywatelstwa, wdowa i dzieci jego uznają się za obywateli Stanów Zjednoczonych. Cudzoziemiec, stawszy się tym sposobem obywatelem Federacyi, używa jednostajnych praw z rodowitemi Amerykanami, jednakże wówczas tylko może się stać Członkiem Kongressu, kiedy będzie siedm lat obywatelem. Prezydentem Stanów Zjednoczonych albo Gubernatorem oddzielnej prowincyi, może być tylko rodowity Amerykanin. (P.P.)

Od dnia 1-go przeszłego miesiąca Kwiecia, zaczęła się prenumerata na 2-gi tego roku Kwartal gazety Kuryera Litewskiego. — Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.